

INFO

Velký pátek, den utrpení a smrti našeho Pána Ježíše Krista, je dnem pokání zdrženlivostí i újmou.

Zákonem pokání zdrženlivostí jsou vázány osoby od dovršení čtrnáctého roku věku; zákonem pokání újmou jsou vázáni všichni zletilí až do započatého sedesátého roku.

ŽEHNÁNÍ POKRMŮ O VELIKONOCÍCH

Toto žehnání souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Pokrmy byly o Velikonocích žehnány pro jejich první domácí použití. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce - symbol života. Žehnání pokrmů připomíná, že společenství se zmrtvýchvstalým Kristem u eucharistického stolu má pokračovat doma v hostině lásky - agapé.

Žehnání pokrmů se bude konat na Bílou sobotu v kostele sv. Petra a Pavla po večerní mši svaté.

V neděli 3. dubna celá Církev slaví svátek Božího Milosrdenství.

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku Otče náš...
Zdrávas Maria... Věřím v Boha...

Na zrnkách místo Otče náš: Věčný Otče, obětuji Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa!

Na zrnkách místo Zdrávas Maria: Pro Jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu!

Na zakončení (tříkrát): Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem!

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

POŘAD BOHOSLUŽEB VELIKONOCE 2016

Úterý - 22. března

18.00 - mše sv. v kostele kapucínů (nám. Míru).

Středa - 23. března

7.30 - mše sv. v kostele sv. Ludmily.

10.00 - mše sv. v domově důchodců.

Zelený čtvrtek - 24. března

18.00 - mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Velký pátek - 25. března

10.00 - Křížová cesta v Liběchově. Začátek u kostela.

18.00 - Liturgie v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Bílá sobota - 26. března

Od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do 17.00 adorace Nejsv. Svátosti.

Od 10.00 do 12.00 příležitost ke sv. zpovědi.

19.00 - Velikonoční vigilie. Začátek před kostelem sv. Petra a Pavla.
Prosíme, přineste si s sebou svíce!

Boží hod velikonoční - 27. března

8.00 - mše sv. v kostele na Pšovce

9.30 - mše sv. v kostele Petra a Pavla v Mělníku

9.30 - mše sv. v kostele ve Vysoké

11.00 - mše sv. v kostele v Záboří

Večerní mše sv. v kostele sv. Ludmily nebude.

Velikonoční pondělí - 28. března

9.30 - mše sv. v kostele Petra a Pavla v Mělníku.

Úterý po Velikonocích - 29. března

Mše sv. nebude!

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Ježíš Kristus vstal z mrtvých!

Nenávist byla přemožena láskou, smrt životem a temnoty byly vypuzeny světlem! Ježíš Kristus se z lásky k nám zřekl své božské slávy, zbavil se sebe sama, vzal na sebe přirozenost služebníka a ponížil se až k smrti a to k smrti na kříži. Proto Jej Bůh povýšil a učinil Jej Pánem veškerenstva. Ježíš je Pán!

Ježíš svou smrtí a vzkříšením všem ukazuje cestu života a štěstí. Touto cestou je pokora, která s sebou nese ponížení. Tato cesta vede ke slávě. Jedině ten, kdo se poníží, může se vydat „vzhůru“, k Bohu. Pyšný hledí „shora dolů“, pokorný „zdola nahoru“.

Onoho Velikonočního rána se Petr a Jan, upozornění ženami, rozběhli ke hrobu a našli jej otevřený a prázdný. Přistoupili a „naklonili se“, aby vstoupili do hrobu. Ke vstupu do tajemství je třeba se „naklonit“, snížit. Pouze ten, kdo se sníží, porozumí Ježíšovu oslavení a může Jej následovat Jeho cestou.

Svět se za každou cenu snaží vnucovat, konkurovat a zjednávat si vážnost... Ale křesťané jsou skrze milost zabitého a zmrtvýchvstalého Krista zárodkem jiného lidstva, ve kterém se snažíme sloužit druhým, nebýt zpupní, ale úslužní a ohleduplní.

To není slabost, nýbrž opravdová síla! Kdo v sobě má tuto Boží sílu, Jeho lásku a Jeho spravedlnost, nemá zapotřebí uchýlovat se k násilí, ale mluví a jedná silou pravdy, krásy a lásky.

Zmrtvýchvstalého Pána prosme o milost, abychom neupadli do pýchy, která živí násilí a války, ale abychom měli pokornou odvalu k odpuštění a pokoji. Vítězného Ježíše prosme, aby ulehčil v utrpení mnoha našim bratřím, kteří jsou pronásledováni pro Jeho jméno, jakož i všem těm, kdo nespravedlivě trpí následkem konfliktů a trvajících násilí. A je jich mnoho!

papež František

Ze smrti do života lze přejít vstupem do tajemství

Tato noc je nocí bdění. Hospodin nespí, Strážce svého lidu bdí (srov. Žl 121,4), aby jej vyvedl z otroctví a otevřel mu cestu svobody. Pán bdí a mocí svojí lásky umožňuje lidu přejít Rudým mořem, a Ježíši umožňuje projít propastí smrti a pekla.

Tato noc byla pro učedníky a učednice nocí bdění. Nocí bolesti a strachu. Muži zůstali zavřeni ve Večeřadle. Avšak ženy se na úsvitu prvního dne po sobotě vydaly ke hrobu pomazat Ježíšovo tělo. Jejich srdce bylo plné dojetí a říkaly si: „Jak se dostaneme dovnitř? Kdo nám odvalí kámen?...“ A hle první znamení Události: velký kámen byl již odvalen, a hrobka otevřena! „Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného bílým rouchem...“ (Mk 16,5). Ženy byly první, kdo spatřily toto velké znamení, tedy prázdný hrob, a jako první vstoupily...

„Vešly do hrobky“. Prospěje nám, budeme-li v tomto nočním bdění přemýšlet o zkušenosti Ježíšových učednic, která oslovuje také dnes. Vlastně proto jsme tady, totiž abychom vstoupili, vstoupili do Tajemství, které Bůh naplnil bdící láskou. Nelze prožít Paschu, aniž bychom vstoupili do tajemství. Nejde o intelektuální fakt, nejde jenom o poznání, čtení... Je to mnohem víc, mnohem víc! „Vstup do tajemství“ znamená schopnost úžasu a kontemplace, schopnost slyšet mlčení a cítit šum jemného vánku, kterým k nám promlouvá Bůh (srov. 1 Král 19,12). Vstup do tajemství vyžaduje, abychom neměli strach ze skutečnosti, neuzavírali se do sebe, neutíkali před tím, co nechápeme, nezavírali oči před problémy, nepopírali a nevyučovali otázky... Vstoupit do tajemství znamená překročit vlastní pohodlné jistoty, jít za lenost a lhostejnost, které nás brzdí, vydat se hledat pravdu, krásu a lásku, hledat nesamozřejmý smysl, neotřepanou odpověď na otázky, které uvádějí do úzkých naší víru, naši věrnost i náš rozum. Ke vstupu do tajemství je zapotřebí pokory, pokory snížit se, sestoupit z pedestalu našeho tolik domýšlivého já, naší nadutosti; pokory revidovat sami sebe a uznat, čím skutečně jsme: stvořenými bytostmi, které mají svoje klady i zápory, hříšníky, kteří potřebují odpuštění. Ke vstupu do tajemství je zapotřebí tohoto snížení do bezmoci a zbavení se idolů, je zapotřebí adorace. Bez klanění nelze vstoupit do tajemství.

Toto všechno nás učí ženy-učednice Ježíšovy. Ty spolu s Marií onu noc bděly. A ona, Panenská Matka, jim pomohla neztratit víru a naději. Proto nezůstaly vězet ve strachu a bolesti, ale za ranního rozbřesku vyšly ven se svými balzámy a srdcem pomazaným láskou. Vyšly, našly prázdný hrob a vstoupily. Bděly, vyšly a vstoupily do tajemství. Učme se od nich bdít s Bohem a s Marií, naší Matkou, abychom vstoupili do Tajemství, které nám umožňuje přecházet ze smrti do života.

papež František

Proč před kostely o Velikonocích hoří ohně?

O velikonoční noci (ze soboty na neděli) se před většinou kostelů zapalují velikonoční ohně. Oheň a světlo patří k nejstarším přírodním symbolům, které naznačovaly přítomnost Boží a sílu Boží. Oheň symbolizuje zároveň Boží lásku, která plane a hřeje i uprostřed chladu a temnoty. Pro člověka je oheň nezbytnou podmínkou pozemského života: dává teplo, dává světlo, přináší potěšení i radost. Zároveň je i pradávným symbolem smrti a očisty. Toto všechno se střetává ve velikonoční symbolice paradoxů: život i smrt, láska i očistění. A právě ohněm začínají velikonoční obřady.

„Pohleď, to je ta noc, o které je psáno: Noc jako den se rozjasní. Zahání nenávisť, vytváří jednotu srdcí a pokořuje zlé moci. /.../ Prosíme tě tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména posvěcená, stále svítí neslábnoucím jasem, aby rozehnala temnotu této noci. Přijmi ji jako líbeznou vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi. /.../“

Z chvalozpěvu „Exsultet“

O Božím milosrdenství

S.M. Faustina Kowalska, - dnes na celém světě známá apoštolka Božího Milosrdenství, je teology řazena k vynikajícím církevním mystikům. Navenek nic neprozrazovalo její neobvykle bohatý mystický život. Hloubku jejího duchovního života odkrývá její deník. Pán ji obdařil velkými milostmi: darem kontemplace, hlubokým poznáním tajemství Božího milosrdenství, vizemi, zjeveními, skrytými stigmaty, darem prorokovat a číst v lidských duších a také vzácným darem mystického sňatku.

Této prosté, nestudované, ale statečné, bezmezně Bohu důvěřující řeholnici svěřil Pán Ježíš velké poslání: poselství Milosrdenství určené celému světu. Řekl: **“Posílám celému světu tebe se svým milosrdenstvím. Nechci zraněné lidstvo trestat, nýbrž toužím je vyléčit přivnutím je na své milosrdné Srdce. Jsi sekretářkou mého milosrdenství; vyvolil jsem tě pro tento úřad v tomto i v budoucím životě, abys duším dávala poznat mé veliké milosrdenství, které k nim mám, a vybízela je k důvěře v propast mého milosrdenství“**.

V jejím poslání jde o připomenutí odedávna známé, ale zapomenuté pravdy víry o milosrdné Boží lásce k lidem a v předání nových forem úcty Božího milosrdenství.

Faustina dostala za úkol namalovat obraz Milosrdného Ježíše, jehož viděla ve vidění, které měla 22.2.1931 v cele plockého kláštera. V deníku píše: „Večer, když jsem byla v cele, uviděla jsem Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdvíženu k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý...“ Po chvíli mi řekl: **„Namaluj obraz podle toho, co vidíš s nápísem: Ježíši, důvěřuji Ti. Chci, aby ten obraz byl slavnostně posvěcen o první neděli po Velikonocích; tato neděle má být svátkem Milosrdenství“**.

Svátek není jen dnem zvláštní oslavy Boha v tajemství milosrdenství, ale také časem milosti pro všechny lidi. Pán Ježíš řekl: **„Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. Ačkoliv jsem tak hořce trpěl, duše hynou. Dávám jim poslední záchranu – svátek mého milosrdenství. Jestliže nevzdají chválu mému milosrdenství, zahynou navěky. Kdo toho dne přistoupí k Prameni života, ten dosáhne úplného odpuštění vin a trestů. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží; žádná duše nenalezne ospravedlnění, dokud se s důvěrou neobráti k mému milosrdenství, a proto má být první neděle po Velikonocích svátkem Božího Milosrdenství a kněží mají v ten den duším říkat o tomto mém velikém a bezedném milosrdenství.“**

Korunka k Božimu milosrdenství. Tuto korunku nadiktoval Pán Ježíš s. Faustině ve Vilně ve dnech 13.-14.9. 1935 jako modlitbu na odprošení a usmíření Božího hněvu. Ti, kdo se tuto korunku modlí, obětují Bohu Otcí „Tělo a Krev, Duši a Božství Ježíše Krista „ na smír za hříchy vlastní, blízkých i celého světa, a spojujice se s Ježíšovou obětí, odvolávají se na lásku, již nebeský Otec obdarovává svého Syna.

Hodina Milosrdenství. V říjnu roku 1937 v Krakově, doporučil Pán Ježíš uctívat hodinu své smrti: **„Kdykoliv uslyšíš, jak hodiny bíjí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. Má dcero, skrze tebe požadují od lidí úctu k mému milosrdenství, ale ty na prvním místě máš vynikat touto důvěrou. Požadují od tebe skutky milosrdenství pramenící z lásky ke mně. Milosrdenství máš bližním prokazovat vždy a všude, nemůžeš se tomu vyhnout, vymluvit se, ani ospravedlnit. Předkládám ti tři způsoby, jak prokazovat milosrdenství: První – skutkem, druhý – slovem, třetí - modlitbou. V těchto třech stupních je obsažena plnost milosrdenství a je nezvratným důkazem lásky ke mně. Takto duše oslavuje a ctí mé milosrdenství. Ano, první neděle po Velikonocích je svátkem Milosrdenství, ale musí zde být i skutek; žádám úctu k mému Milosrdenství slavnostním slavením tohoto svátku a skrze úctu k tomuto obrazu, který je namalován. Skrze tento obraz udělím duším mnoho milostí; má připomínat požadavky mého milosrdenství, neboť ani ta nejpevnější víra není bez skutků nic platná. Ze všech mých ran proudí jako z pramenů duším milosrdenství, ale rána mého Srdce je pramenem**

neproniknutelného milosrdenství, z toho pramene prýští všechny milosti pro duše. Pálí mě plameny slitování, toužím je vylít do duší lidí. Říkej celému lidstvu o mém milosrdenství.“

Spolek Svatá Ludmila 1100 let

Babička, vychovatelka sv. Václava, zakladatelka významné české panovnické dynastie, mučednice a první česká světice, to vše byla kněžna Ludmila. Těmito mnohými způsoby ji jistě lidé vnímali již za jejího života, ale i později, kdy se utvářel a rozrůstal její kult. A i v současnosti si chceme připomínat její osobu a způsob křesťanského života. Ten, ve kterém vychovávala své syny a svého vnuka, vládla českým zemím a rozhodovala nejen o ostatních, ale i o sobě, když se rozhodla odejít z aktivního života a uchýlila se na Tetín.

Proto z iniciativy obce Tetín, měst Mělník a Roztoky a farností Beroun a Roztoky, vznikl spolek Svatá Ludmila 1100 let, z.s. Spolek směřuje k výročí umučení sv. Ludmily, které uplyne v roce 2021. Není však zaměřen jen na něj. Prostřednictvím kulturních akcí, výstav, tvorbou audiovizuálních či jiných uměleckých děl si projekt klade za cíl posílit úctu k této významné ženě, podpořit její vnímání současnou společností a posílit tak hodnoty, které ona sama zastávala.

Spolek získal již mnoho záštit, mezi jinými premiéra vlády ČR Bohuslava Sobotky, ministra kultury Daniela Hermana či pražského arcibiskupa Dominika Duky.

Budeme rádi, pokud se i vy budete chtít stát členy spolku. Pokud se do spolku chcete zapojit konkrétní akcí nebo byste rádi přispěli nějakým nápadem či darem, neváhejte kontaktovat výkonnou ředitelku a projektovou manažerku spolku Marii Opatrnou. Více o členství, samotném spolku i všechny kontaktní informace naleznete na webových stránkách www.svataludmila.cz.

*PhDr. Ing. Marie Opatrná, Ph.D.
ředitelka a projektová manažerka*

